

Pismo Maksimusa: Dan Zemlje

Dragi prijatelji,

danes vam pišem s posebno mislijo. Na mojih potovanjih skozi čas sem že obiskal številne zgodovinske trenutke – od rimskih cest do velikih bitk preteklosti – a danes stojim pred največjim izzivom človeštva: preživetje našega planeta. Danes je Dan Zemlje in ta dan ima v prihodnosti izjemen pomen. A vi ga lahko naredite pomembnega že zdaj.

Zbudil sem se sredi tropskega deževnega gozda. Vsaj mislil sem, da bo tako. Včasih so ti gozdovi prekrivali ogromne dele planeta, polni življenja, barv in zvokov. Danes pa... prazne jasnine, hlodi narezani v kupih, tovornjaki, ki odvažajo drevesa. Tropski deževni gozdovi izginjajo z neverjetno hitrostjo – vsako leto izgubimo površino, veliko kot celotna Velika Britanija! Zaradi sečnje, požigov in kmetijskih posegov izginjajo tudi živali, ki tam živijo. Jaguarji, opice, papige – vse bolj redki, vse bolj tiho.

Kasneje me je zajel dež. A ne osvežujoč, prijeten dež – bil je kisel dež. Ko se v ozračje sproščajo škodljivi plini iz tovarn in avtomobilov, nastajajo kisline, ki padajo nazaj na Zemljo. Zemlja postane manj rodovitna, listi rastlin porumenijo, jezera in reke postanejo kisl. Ribe umirajo. Ta nevidna nevarnost spreminja pokrajino.

V mestih je še ena težava: svetlobno onesnaževanje. Ulice, reklame, avtomobili, reflektorji – vse to ustvarja toliko umetne svetlobe, da v prihodnosti mnogi otroci še nikoli niso videli pravega zvezdnatega neba. Nočne živali izgubljajo svoj občutek za čas, ptice selivke zmedejo smer, ljudje pa imajo težave s spanjem. Svetloba nam pomaga, a v preveliki količini škodi.

In kaj pa hrup? V sodobnem svetu skorajda ni več tišine. Letala, promet, industrija, celo pametni telefoni – vsi oddajajo zvoke, ki polnijo naša ušesa brez premora. Živali, ki za preživetje potrebujejo tišino, kot so sove ali delfini, so vse bolj ogrožene.

Moja pot me je peljala tudi na sever. Tam, kjer so nekoč kraljevali ledeniki in polarni medvedi, je danes veliko taline. Globalno segrevanje je povzročilo dvigovanje morske gladine, uničevanje ledenikov in podnebne spremembe po vsem svetu. Suše, poplave, orkani... vse to je del nove realnosti. In to ni prihodnost – to se že dogaja!

Ko sem raziskoval naravni park v Evropi, sem opazil čudno rastlino, ki se je hitro širila. Bila je tujerodna vrsta, prinesena iz druge celine, kjer ni imela naravnih

sovražnikov. Zadušila je domače rastline, spremenila videz pokrajine in porušila ravnovesje. Tujerodne vrste pogosto nevede vnašamo sami – s prevozi, z rastlinami, z živalmi v akvarijih. A posledice so lahko ogromne.

Za konec sem se povzpел visoko v atmosfero. Tam sem nekoč opazoval ozonsko plast – naravni ščit, ki nas varuje pred škodljivim UV-sevanjem. V preteklosti so jo ljudje skoraj uničili z uporabo plinov v razpršilcih, hladilnikih in klimah. A ko so se povezali, sprejeli mednarodni dogovor in nehali uporabljati nevarne snovi, se je začela obnavljati. To mi je dalo upanje. Če smo lahko rešili ozonsko plast, lahko rešimo tudi druge težave.

Dragi prijatelji, Dan Zemlje je dan, ko se moramo ustaviti, pogledati okoli sebe in se vprašati: Kakšen svet želimo zapustiti prihodnjim generacijam? Nihče ni premajhen, da ne bi mogel spremeniti sveta. Vsak izmed vas lahko naredi razliko – z recikliranjem, z varčevanjem z energijo, z varovanjem narave in širjenjem znanja.

Na Zemlji ni gumba za »ponovni zagon«. Imamo samo en planet. Čuvajmo ga.

Zeleni objem iz prihodnosti,
Maksimus, varuh Zemlje

Dragi učenci, drage učenke!

Hvala, ker me skozi celo šolsko leto spremljali in z veseljem brali moje zgodbe. Zelo sem se razveselil vsakič, ko sem vedel, da berete moje zgodbe, razmišljate z mano in skupaj z mano odkrivате zanimivosti sveta.

Vesel sem, da smo skupaj spoznavali naravo, se pogovarjali, iskali odgovore na radovedna vprašanja in se tudi zabavali.

Želim vam lep in prijeten konec šolskega leta. Naj bodo dnevi polni igre, smeha, sonca in lepih trenutkov.

Tudi med počitnicami vas ne bom pozabil! Na **šolski spletni strani** vas bodo čakale nove zgodbe – zato nas le obiščite! Zelo bom vesel, če boste z nami tudi poleti. Komaj čakam, da se naslednje šolsko leto spet družimo, učimo, smejimo in raziskujemo skupaj.

Do takrat pa – uživajte počitnice, berite, se gibajte in ostanite radovedni!

Maksimus

